

Zápis

z obhajoby disertační práce pana **Mgr. Petra Poly**

konané dne **24. 9. 2015**

téma práce: **“Prolegomena k problematice osamělosti”**

přítomní: Doc. PhDr. Roman Dykast, CSc. (předseda komise), PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D. (školitel), prof. PhDr. Vlastimil Zuska, CSc. (člen komise), Mgr. Ondřej Dadejík, Ph.D. (člen komise)

Předseda komise p. Dykast zahájil ve 14:00 obhajobu a představil členy komise.

Školitel p. Ševčík představil kandidáta a seznámil komisi s jeho disertační prací.

Kandidát seznámil přítomné se svou disertační prací. Sdělil zejména to, že hlavním cílem jeho práce je snaha o hledání ontologické definice osamělosti napříč různými diskurzů. V rámci toho se zabývá tématem zkušenosti umění v myšlení Maurice Blanchota a zároveň reaguje na negativní hodnocení umění ve filozofii Emanuela Lévinase. Dvěma hlavními inspiračními zdroji práce jsou existenciální ontologie Martina Heideggera a studie amerického představitele existenciální psychoterapie Irvina Yaloma.

Školitel p. Ševčík přednesl školitelský posudek, ve kterém doporučil práci k obhajobě a navrhl hodnocení PROSPĚL.

Poté byly předneseny posudky oponentů prof. PhDr. Petera Michaloviče, Ph.D. a prof. PhDr. Miroslava Marcelliho, CSc. Oba oponenti byli nepřítomni, a proto jejich posudky přečetli p. Dadejík a p. Dykast. Oba oponenti navrhli komisi přijmout práci k obhajobě s hodnocením PROSPĚL.

Kandidát p. Poly odpovídá na uvedené posudky. Reaguje zejména na dvě námitky p. Marcelliho, a) že volba textů Irvina Yaloma jako východiska ontologických úvah o osamělosti není v disertaci dostatečně zdůvodněná, a b) že v práci chybí důslednější zvážení terapeutického záměru Yalomovy práce. Na první námitku kandidát odpovídá, že Yaloma zvolil jako zástupce určitého diskurzu, vůči němuž se v práci vymezuje a považuje ho zároveň za vhodné pozadí, na němž lze hledat adekvátní existenciální a ontologickou definici pojmu osamělost. Na druhou námitku odpovídá doplněním, že podle Yaloma se skutečný účinek terapie, která je založená na existenciální problematice, dostaví pouze, dojde-li nejen k uvolnění aktuálních problémů (ústup úzkosti vzniklé narušením existenciálních podmínek), ale i k otevření hlubší zkušenostní roviny, která bytosti umožní rozvinout svou potencialitu ve světě kreativním způsobem.

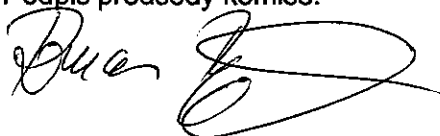
Následuje diskuze. P. Ševčík vyzdvihuje kandidátovu snahu odklonit se od v současnosti často proklamované teze o komunitním (sociálně-integrativním) charakteru umění a pojednat o umění naopak jako o něčem hluboce individuálním a osamělém. Na to reaguje p. Zuska se zamyšlením nad tím, jak se liší recepce estetického díla, nachází-li se divák o samotě či v přítomnosti dalších diváků. Rozvíjí se diskuze o komunitním či naopak osamoceném charakteru umění (mimo jiné na příkladu divadel malých forem v 60. letech či československého undergroundu), do níž se zapojují jak všichni členové komise, tak školitel a kandidát. P. Dykast reaguje připomínkou, že toto téma bylo klíčově již v úvahách italských renesančních estetiků.

Po ukončení diskuse v 15:20 probíhá porada a hlasování, jehož se kandidát neúčastní. Následuje vyhlášení výsledků hlasování, které proběhlo veřejně. Ze třech přítomných členů tříčlenné komise hlasovali všichni tři kladně. Komise navrhla udělit titul doktor (Ph. D.).

Zapsal: Mgr. Antonín Polícar

Podpis předsedy komise:

V. Zuska